

גוט שבת GutSábesz

20. évfolyam 10. szám • Ára: 330 HUF • ב"ה

KIADJA: CHABAD-LUBAVICS ZSIDÓ NEVELÉSI ÉS OKTATÁSI EGYESÜLET

Gyertyagyújtás Budapesten: 15:41 • ר' כסלו תשע"ח • 2017. 11. 24. • פרשת ויצא • Szombat kimenetele: 16:49

Kóser szabadulósobával készül hanukára az Átid

Az EMIH ifjúsági szervezete, az Átid (jelentése: jövő), időről időre izgalmas programokkal hallat magáról. A program vezetője és szervezője *Faith Aser*, aki mindig újabb és újabb lehetőségeken töri a fejét, amivel felpezsdítheti a pesti zsidó fiatalok életét.

Legutóbb Mádra utazott a csapattal egy igazi haszid hétvégére. Egy-egy ilyen hétvégén jól megfér egymással a tokaj-Hegyaljai csodarabbik sírjának meglátogatása, a focizás és a világmegváltó beszélgetések. „Szombaton fárbrengeneket rendeztünk és a mádi zsinagógában imádkoztunk, amit Európa egyik legszebb imahelyeként tartanak számon. Sok érdekes beszélgetés zajlott a zsidó misztika témáitól kezdve a siduchig, a kóser párválasztásig.” A szombat kimenetele után Miskolc felé vették az

irányt egy fergeteges gokartozásra, amit kóser hamburgerezéssel zártak.

Ilyenkor, akárcsak a Faith család otthonában rendezett péntek esti találkozók, éjszaka nyúlóan zajlik a kötetlen beszélgetés. Ehhez Faith Ráchel finom vacsorái adják a háttérrel. Ő leginkább a lányokkal tartja a kapcsolatot, akik szívesen beszélgetnek vele „csajosabb” témákról. „Van egy nagyjából 100 fős bázisunk, akiket el-érünk. Persze nem mindenki ér rá ugyanakkor, nem mindenkit ugyanaz mozgat meg, úgyhogy változó a létszám, de nagyjából 50 fő körül szokott lenni a részvétel egy-egy rendezvényen. Ez nem a Hell's Angels, hogy aki ide belép, az máshova nem mehet” – teszi hozzá a fiatal rabbi nevetve.

Természetesen a közösségi médiát is használják, Aser min-

dig igyekszik frissen tartani a facebook és instagram profiljukat is. A legnagyobb falat azonban jelenleg nem ez: „Magyarország egyik legkülönlegesebb hanukai programjára készülünk: létrehozunk egy kóser szabadulósobát. Ez a játék most nagyon felkapott, az EMIH Baross utcai épületében fogjuk felépíteni.”

Az Átid fő oktatási programja a Zsidó Tudományok Szabadegyetemével együttműködve zajlik. Itt a fiatalok akár 50 ezer forintos ösztöndíjat is kaphatnak. Most ennek megújításán dolgoznak a szervezők: „Kevesebb, de intenzívebb tanulási programot vezetünk be, modern, interaktív módszerekkel, izgalmasabb témákkal és rengeteg közösségi programmal.” – tudtuk meg Asertől a január 30-án induló tavaszi szemeszterről.

Magyar nyelv napja

A magyar nyelv napja alkalmából tanulmányi versenyt rendeztek a Bét Menáchem iskolában a 2-8. osztályos diákok számára. Mindenki nagyon koncentrált, és a legjobb tudása szerint végezte a feladatokat.

Újra Hanukorcsolya!

Hanuka alkalmából várunk a Városligeti Műjégpályán közös korcsolyázásra és curling játékra! Gyere el a családdal, barátokkal és menjünk a jégre együtt hanuka 7. napján. Ünnepeles gyertyagyújtással, közös imával, családi kikapcsolódással várunk.

Időpont:

december 18., 20:30–22:30

Maimonidész nyílt nap december 6-án

2017. december 6-án szerdán reggel 8:00-tól nyílt napot tart iskolánk. Az érdeklődő szülők, valamint a 7., 8. osztályos diákok a próbaórák keretében betekintést kaphatnak a gimnázium interaktív tanítási módszereibe.

A részvétel előzetes regisztrációhoz kötött, jelentkezés és további információ:

info@zsidogimnazium.hu

Szombatbúcsúztatás Mádon

Hetiszakasz

Jákob Lábán házában

Szakaszunk – *Vájécé* (1Mózes 28:10–32:3.) – azzal kezdődik, hogy Jákob menekül testvére, Ézsau gyilkos bosszúja elől. Cháránban nagybátyja, Lábán házában, talál menedéket, elveszi annak két lányát, Léát és Ráchelt és gyors egymásután-

ban 11 fia születik, majd egy lánya, Dina. 14 évet szolgál két feleségéért és további hat évet, amiért fizetségképpen apósa nyájából részesedik. A szakasz végén ismét úton találjuk Jákobot, amint hazafelé igyekszik Kánaánba.

Zsidó híradó

40 nő – 1 micva

Új, izgalmas kezdeményezéssel rukkolt elő az AlefKids – ezentúl havonta egyszer nem csak a gyerekeknek, hanem az egész családnak kínálnak programot. Az első ilyen alkalomra november 19-én került sor, ami egybe esett kislév hónap kezdetével: „Ros chódes egy női ünnepnap, olyan idő, amikor a nők imájának különleges ereje van. Így elhatároztuk, hogy összegyűjtünk 40 nőt, akik közösen sütnék majd bárheszt.” – magyarázza a program szervezője, Hurwitz Dvora Lea rebbecen.

A 40-es számnak különleges jelentősége van a zsidóságban, ezért szokás ilyen kampányokhoz éppen ennyi hölgyet egybebegyűjteni, akik valamilyen különleges célért: egészségért, gyermekáldásért stb. imádkoznak. Az AlefKidsben

sikerült is ezt a létszámot elérni: „A bárheszsütéshez csatlakoztak a bát micvát már elért madricháink, akik így átélhették, hogy már tényleg felnőtt nőként számítanak rájuk a közösségben.” A résztvevők a rebbecentől megtudhatták, hogy már maga a kalácsütés is egy ima, különleges jelentősége van annak, ahogy az alapanyagokat adagoljuk, vagy éppen annak, ahogy a tesztaáldozat emlékére elkülönítünk egy darabkát.

Amíg a teszta kelt, az AlefKids ifjúsági vezetői családi vetélkedőket tartottak, majd az egybegyűltek – a összesen több mint 90 férfi, nő és gyerek, közösen formázták a kalácsokat. „Csodálatos, felemelő hangulat volt, mindenki boldogan ment haza.” – összegezte a vasárnapi élményeket a rebbecen.

Miért fontos az evilági szenvedés?

Eheti tórai szakaszunkban, a Vájécében, Jákob cháráni életéről olvashatunk. Arról az életről, amit Lábán környezetében kellett töltsön, s amely oly sok nehézséggel volt teli. Jákob mind ezen nehézségek és szenvedések ellenére gyönyörű, nagy családot volt képes felépíteni és egyben tartani, valamint nem mellesleg módon hatalmas vagyonra is szert tett.

Tulajdonképpen Jákob ezen személyes bravúrja adja a hetiszakasz fő mondanivalóját, ami egyben rögtön felvet egy kérdést: vajon milyen tanulsággal szolgál megpróbáltatásainak részletezése?

A válasz megrendítő: végső soron mi magunk vagyunk Jákob, és a spirituális száműzetésben töltött életünk az ő cháráni éveinek felel meg. Ahhoz ugyanis, hogy mi is hasonlóan nagy dolgokat vigyünk véghez, nekünk is szükségszerűen át kell esnünk nehézségeken, és felülkerekedni rajtuk.

Jákob, sikerének a kulcsa abban rejlett, hogy mindvégig tudta, ezen kihívások jelentik azt a lépcsőt, amelyen keresztül küldetése megvalósulását remélheti.

És végül valóban sikert aratott. Visszatért az ígéret földjére, egy szép nagy család kíséretében és biztos vagyon birtokában. Látjuk tehát, hogy szenvedései nem ok nélkül történtek meg vele, hanem azok voltójában a későbbi zsidó nép létének az alapjait fektették le.

Mindezek Jákob álmában szimbólumként jelentek meg. A földről felnyúló létra, a fizikai világban megélt kihívásainkat jelentik, mennyig kapaszkodó vége meg azt, hogy még az evilági elfoglaltságainkat is tehetjük a szentség fogadásának eszközüvé.

Megpróbáltatásaink valójában mind gyümölcsöt teremnek, amelyet akkor fogunk látni, amikor a teremtés isteni célja beteljesülést nyer a Messiás eljövetele által.

Valamiért úgy tűnik, hogy ezt csak kemény munkával, sokszor szenvedések és megpróbáltatások árán tudjuk teljesíteni. Ezekből már tudjuk kijutott bőven. Itt az ideje a Megváltásnak. Messiás! Már nagyon várunk!

**Kovács Jichák rabbinövendék
cikke Yitzi Hurwitz rabbi
írása nyomán**

A hét témái: november 27-30.

www.zstsz.hu

Hétfő:	<ul style="list-style-type: none"> Magyarországi zsinagógák a Szakadás előtt és után Mi történik a Messiás eljövetele után?
Kedd:	<ul style="list-style-type: none"> Jehuda Hánászi – a zsidóság megmentője Szabad-e harapós kutyát tartani? – a károkozás tilalmának szabályai
Szerda:	<ul style="list-style-type: none"> Mikve – a zsidó család egyik alappillére „A bosszútól való félelem” Vájshách (1Mózes 32.)
Csütörtök:	<ul style="list-style-type: none"> Talmud Bráhot traktátus A szervátültetés problematikája

ZSIDÓ TUDOMÁNYOK SZABADEGYETEME

Tanulj velünk te is!

Imaidők a következő hétre:

Talmud Egylet – Sász Chevra Zsinagóga (VI., Vasvári Pál u. 5.)

Vasárnap-péntek: 8:00: Reggeli ima

Vasárnap-csütörtök: 15:45: Délutáni-esti ima (a Keren Or-ban, Károly krt. 20.)

Péntek: 13:00 Délutáni ima (a Keren Orban);

17:00: **Gyerekevelés a kabbala alapján** (Oberlander Báruch rabbi előadása);

18:00: *Kábálát Sábát*, majd *Kidus* és vacsora

Szombat: 8:45: Hetiszakasz-tanulás, 9:15: Reggeli ima, majd *Kidus*

15:25: Délutáni ima, majd *szeudá slisit*

Óbudai Zsinagóga (III., Lajos utca 163.)

Hétfő-péntek (munkanapokon): 6:30: Reggeli ima

Péntek: 18:00: Tanulás

18:30: *Kábálát Sábát*, majd *Kidus*

Szombat: 9:15: Hetiszakasz a kabbala tükrében

10:00: Reggeli ima, majd *Kidus*

Velem és a Rebbével történt Indokolatlan szeretet

A felmenőim az 1800-as évek végén vándoroltak Európából Amerikába. A New York-i Lower East Side-on telepedtek le, és amikor megépült a williamsburgi híd, akkor átköltöztek a folyó túloldalára, és megalapították a híres williamsburgi jesivát, a Torah Vodaast. Bár nem lubavicsiként nevelkedtem, az események érdekes alakulása folytán lubavicsi haszid vált belőlem.

Miután megházasodtam, a brooklyni Borough Park egyik iskolájában tanítottam, egy kollégám, aki maga lubavicsi haszid volt, azt tanácsolta, hogy találkozzam a Rebbéjével. Nem lelkesedtem. Azt mondtam: „Találkoztam már más rebbékkel, és nemigen láttam köztük különbséget.” Így felelt: „Gyere – garantálom, hogy valami különlegeset látsz majd.” Igaza volt. Amikor 1957-ben először találkoztam a Rebbével, még fiatal volt, de különösen nagy hatást gyakorolt rám. Láttam elméjének mélységét, gondolatainak tisztaságát, és az első pillanattól kezdve szoros kötődést éreztem iránta.

Ettől fogva igyekeztem évente kétszer találkozni vele, és sok minderről beszéltünk. Igen jó tanácsokat adott, és arra biztatott, hogy New Yorkon kívül vállaljak közösségi munkát. Így is tettem – Miamiában alapítottam egy közösséget. Ekkor megtanított, hogyan bánjak az adományozókkal, az elnökséggel és a közösség más rabbijaival.

1970-ben elérkezett az idő, hogy újjáépítsük a helyi mikvét, rituális fürdőt, melynek állaga erősen leromlott. Az épület harminc évvel korábban készült, amikor a háború miatt nem állt rendelkezésre megfelelő építőanyag. Összeálltunk néhányan rabbikkal, és elegendő pénzt gyűjtöttünk az újjáépítéshez. Bár többen a legmagasabb elvárások szerint szerettük volna elkészíteni az új mikvét, az eredmény mégis az lett, hogy a tervezésért felelős rabbi által javasolt változat még csak kóser sem volt! Ez a rabbi azonban nem volt hajlandó megváltoztatni az elképzelését, és talált olyan kollégákat, akik elfogadták a terveit. Három évig tartó háborús-

kodás következett, melynek során minden naivitásomat elvesztettem. Rájöttem, hogy az általam nagyra tartott rabbik nem is olyan kiválóak, sőt némelyikük igen kicsinyes. Néhányukat a tisztelet vágya, másokat a pénz vagy a szívük gyengesége befolyásolt. Mi azonban megnyertük ezt a háborút – részben, mert a projekt egyik legnagyobb adományozója időköz-

Amíg tudod, hogy megbízatsz a metszőben, amíg meg vagy elégedve a szakértelmével és az általa nyújtott minőséggel, addig nem kell aggódnod a pecsétet adó rabbi miatt. Nem árthat semmit, és nevének bevonása nem ronthat el semmit.”

Aztán így folytatta: „Emellett ne feledkezzünk meg a három hétben történt dolgokról, melyek

Pinchas Weberman rabbi Miami Beach Ohev Shalom közösségének rabbija; a közösséget ő alapította 1960-ban. A JEM My Encounter with the Rebbe projektje során két interjú készült vele az otthonában, az első 2010-ben, a második 2011-ben.

ben elhalálozott, és örökösei nem voltak hajlandóak tiszteletben tartani az ígérését -, így a mikve végül az előírásoknak megfelelően épülhetett fel.

Mintegy kilenc hónappal később audiencián voltam a Rebbénél. Ez a tisá beásvot megelőző három hétben volt, amikor a jeruzsálemi Szentély lerombolását gyászoljuk. Meséltem a Rebbének a „mikve-háború”-ról, és annak szereplőiről. Azt is megemlítettem neki, hogy szeretném Dél-Floridában bevezetni a kóser vágást. A Rebbe ezt jó ötletnek tartotta, majd hozzátette: „Vedd bele ezt a rabbit, aki ellened harcolt. Legyen ő az egyik felügyelő. Engedd, hogy ő adja a pecsétet a húsr.” Teljesen megdöbbentem. Azt mondtam: „Rebbe, ilyen háborúskodás után hogyan vonhatnám őt be... hogyan bízhatnék meg benne?”

A Rebbe válasza két részből állt. Azt mondta: „A pecsétet adó rabbinak semmi köze nincsen a hús kóserségének szintjéhez. Nem ő tartja a kést, nem ő vizsgálja meg az állatok tüdejét.

az indokolatlan gyűlölet miatt eshettek meg. Hogyan győzhetjük le az indokolatlan gyűlöletet? Feltétel nélküli szeretettel. Tudsz-e mondani jobb példát a feltétel nélküli szeretetre, mint hogy ehhez az emberhez fordulsz, aki harcolt ellened?”

Ilyen nagyszerű volt a Rebbe, és ennek számtalan példáját láttam az évek során.

Hadd mondjak el még egy történetet:

Az 1970-es évek végén a feleségem várandós volt, és az orvosok azt mondták, hogy a magzat nem fordult irányba. Éppen azután utaztunk New Yorkba, hogy ezt a hírt kaptuk, és látogatásunk alkalmával elmentünk a Rebbéhez. A feleségem várandóssága természetes felmerült témaként, és azt is megemléztük, hogy a baba farfekvéses. Válaszul erre azt kérdezte a Rebbe, hogy hogyan megyünk vissza Floridába. Így feleltem: „Valószínűleg repülővel, mint mindig.” Azt mondta: „Felhők vannak... szelek fújnak... biztosan repülni akartok?”

Amikor az ember repül, mindig találkozik felhőkkel is, széllel is, ezért tudtuk, hogy ha a Rebbe ezt külön kiemeli, akkor valami van még a fejében. Igazunk lett, mert így folytatta: „Találjatok másik utat. És amikor megvan, vigyetek magatokkal egy Tánja-kötetet, valamint néhány mezuzát. És ahol csak tudjátok, osztogassátok őket.”

Megfogadva a tanácsot, kocsit béreltem. Az Avishoz mentünk, ám amikor beültem a kibérelt járműbe, annak nem csukódott az ajtaja. Erre kaptam egy másik autót, de annak a világítása nem működött, a harmadiknak meg az ablaka volt rossz. Azt mondtam magamnak: „Nem kocsit kell bérelnem.”

Végül úgy döntöttünk, hogy busszal utazunk New Yorkból Miamiába, és közben kétszer megállunk, és megszállunk egy-egy szállodában. Először North Carolinában, Charlotte-ban szálltunk meg, ahol átadtam a Tánját a helyi rabbinak, másodszor pedig Georgiában, Jessupban. A telefonkönyvben kerestem egy zsidó nevet, és találtam is valakit, akit Weinsteinnek hívtak. Felhívtam, bemutatkoztam, és kiderült, hogy a nagypapa az én közösségem tagja, és még a nagybátyját is ismerem. Találkoztunk, és neki ajándékoztam a mezuzákat.

Felszálltunk a buszra, és az út utolsó szakaszán a feleségem érezte, ahogy a kisbaba mozgolódik. Miután hazaértünk, az orvos biztosított róla, hogy minden rendben, már jó irányban áll a kicsi. A buszon irányba fordult. Problémamentesen született meg a gyermek, és mindig is csodálni fogom a Rebbe előérzetét, és azon elmékedem, hogyan tudhatta, hogy az útiterünk megváltoztatása és egy másik jármű választása megoldja majd a problémát.

Pinchas Weberman rabbi

Készült a lubavicsi Rebbe életét feldolgozó archívum videóinterjúja alapján.

Az archívum magyar nyelvű változata itt érhető el:

www.youtube.com/alubavicsirebbe

Kóser konyha

Kókusztej házilag

A kóser konyha egyik legnagyobb kihívása, hogy a tejes vagy húsos alapanyagokat párve, vagyis mindkét féle ételhez használható, páros alapanyagokkal váltsuk ki. A különféle növényi „tejek” jó szolgálatot tehetnek, ám borsos az áruk. Házi alternatívaként kínáljuk ezt a gyorsan elkészülő kókusztejet.

párve, glutén- és tojásmentes

2 pohár kókuszreszelék
1 l víz
csipetnyi só
ízlés szerint egy-két kiskanál
méz (elhagyható)

A vizet felforraljuk, a kókuszreszeléket hóálló tálba tesszük, és leöntjük a forró vízzel. Egy órán át hagyjuk állni, majd leturmixeljük, és leszűrjük. A megmaradt kókuszreszeléket süteményhez használhatjuk fel, felhasználásig tartjuk hűtőszekrényben. A leszűrt kókusztejet egy-két kiskanál mézzel is ízesíthetjük. Fogyszthatjuk magában vagy felhasználhatjuk süteményekhez, tej helyett, ezáltal az édesség párve, vagyis tej- és húsmen- tesz, és egyaránt kínálhatjuk húsos és tejes étkezés után is. A házilag készített kókusztej hűtőszekrényben 2-3 napig áll el.

A rabbi válaszol

Meddig viseli a gyászoló a megszagattott ruhát

Tisztelt Rabbi!

Eltérő véleményeket hallok és látok arról, hogy meddig kell a gyászolónak a temetés után megszagattott ruhát viselnie. Kérem szíves állásfoglalását a kérdésről.

Köszönettel:

Sámuel

Kedves Sámuel!

A Bibliában (1Mózes 37:29., Bírák 11:35., 1Sámuel 13:11.) többször szerepel olyan tragikus helyzet, amire reakcióul az emberek megtépi a ruhájukat. Így volt Elisá esetében, amikor Elijáhu próféta a szeme láttára ment fel az égbe, bevégezve életét: „Ekkor megragadta a ruháit és szétszakította két darabra” (2Királyok 2:12.). Innen vezeti le a Talmud (Moéd kátán 22b., 26a.), hogy a gyász jeleként betépjük a ruhánkat. Ezt a szabályt a legközelebbi rokonok (szülők, házastárs, testvér, gyerek) halála esetén követjük (Sulchán áruch JD 340:1.).

A ruhát a temetés után szakítják be, de előtte le lehet cserélni a drága ruhát egy egyszerűbbre (Kol bo ál ávélut 1. kötet 2:6.). Greenwald Jekutiél Jehudá (1890–1955) magyar rabbi és történész szerint nem lehet rácsatolni a ruhára egy szövetet és azt betépní (uo. 8.), hanem magát a felsőruházatot [tehát a kabátot, és az alsóneműt nem (SÁ uo. 10.)] kell betépní (Kol bo uo. 7.).

A megszagattott ruhát a süve (a süve a héber *sevá*, hét szóból ered, ami a gyász hét napjára utal) napjain – és csak ez idő alatt – kötelező viselni (Nité Gávriél, Ávélut 1. kötet 55:1.), sábesz kivételével (SÁ uo. 400:1.). A szülők utáni gyászban minden ez idő alatt hordott ruhán újabb betépest kell ejteni (SÁ uo. 340:14.), mégpedig a szív

felőli oldalon. Minden más rokon után a jobb oldalon ejtjük a betépest (A Sulchán áruch kivonata 195:4.). A süve a temetés után kezdődik, ez a nap számít a gyász hét első napjának (SÁ uo. 375:1.), utolsó nap pedig a hetedik nap reggele (SÁ uo. 395:1., A SÁ kivo-

a munkácsi rebbe, Spiró Chájim Elázár rabbi (1871–1937) kifejezetten ellenezte, hogy a süve után az emberek megtartsák megszagattott ruháikat, mivel az az Örökkévaló szigorúságát, sőt akár büntetését szimbolizálja (Dárké Chájim vösáalom 981.).

nata 216:1.). Ilyenkor lehet lecserélni a megszagattott ruhát (Nité Gávriél uo. 57:11.), és azonnal ki is lehet dobni.

Mivel régen az embereknek nem volt több váltás ruhája, és nagyobb érték is volt egy-egy öltözet, ezért a háláchá (SÁ uo. 340:15., A SÁ kivonata 195:7.) tárgyalja, hogy hogyan és mikor lehet a szakítást megvarrni. A szülők halála után megtépett ruhát harminc nap gyász után össze lehet tűzni, de soha nem szabad megvarrni, míg más rokon esetén a hét nap gyász után össze lehet tűzni, és harminc nap gyász után meg lehet varrni. A békéscsabai származású Zinner Gávriél rabbi kifejezetten azt írja (Nité Gávriél uo. 57. fejezet végén), hogy „ma ez a halacha nem releváns”, hiszen általánosan elterjedt, hogy az emberek nem javítják meg a betépest, mivel már nem sajnálják annyira a ruháikat, hanem kiselejtezik azokat, főleg, mert általában eleve egy kevésbé értékes darab volt. Sőt,

Az utóbbi években többször láttam magam is, hogy vannak Magyarországon, akik a temetés utáni 30. napig viselik a megszagattott ruhát. Szerintem ez nem egy sajátos magyar szokás, hanem a fentiek félreértelmezéséből származik. Azt, hogy meg lehet javítani a 30. nap után, ha szükség van arra a ruhadarabra, úgy értelmezik, hogy kötelező addig viselni, holott erről nincs szó. Tudomásom szerint az egész világon általános elterjedt gyakorlat ma a megszagattott ruha kiselejtezése rögtön a süve befejezetével. Bár sokat kutattam, de semmilyen alapját nem találtam annak, hogy ez egy magyar szokás lenne. Sem négy magyar nagyszülőmtől, sem három magyar mesteremtől nem láttam ilyen szokást sosem.

Adja az Örökkévaló, hogy mindannyiunknál csak jó hírek legyenek, és mihamarabb eljőjön a Messiás, amikor a halottak is életre kelnek majd. Ámén.

Oberlander Báruch

Gut Sábesz – megjelenik hetente

Kiadja a Chabad-Lubavics – Zsidó Nevelési és Oktatási Egyesület / Published weekly by Chabad-Lubavitch – The Jewish Heritage Center of Hungary
1052 Budapest, Károly körút 20.

Telefon: +36-1-268-0183
www.zsido.com / info@zsido.com
Felelős kiadó: **Oberlander Báruch rabbi**
Főszerkesztő: **Steiner Zsófia**

A kiadvány szent szövegek részleteit és magyarázatait tartalmazza. Kérjük ne dobja el!

Munkatársak: **Golubovics Martina,**
Dénes Anna, Kovács Kristóf
Nyomdai előkészítés: **Juhász Valéria**
ISSN 1416-4604

